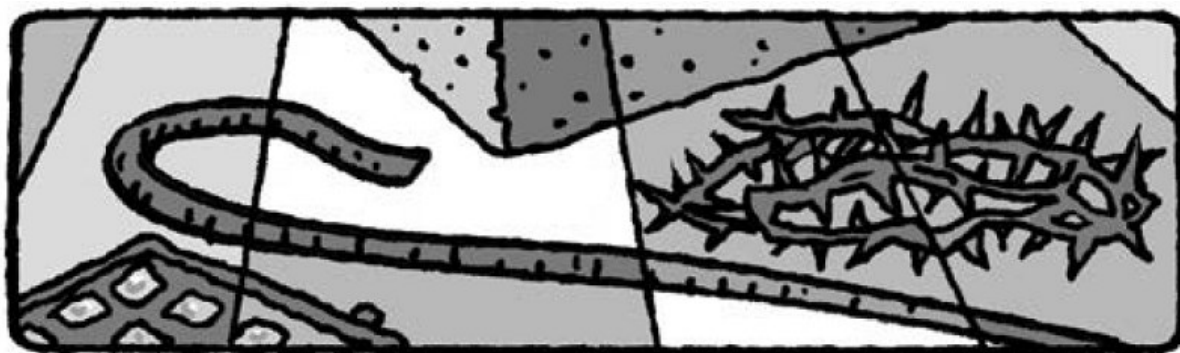

Блажен, който иде в Господното име

Събота следобед

За изучаване през седмицата: Псалом 23; Йоан 10:11-15; Псалом 22; Псалми 89:27-32; Колосяни 1:16; Псалом 2; Евреи 7:20-28.

Memory Text: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, стана глава на ъгъла – от Господа е това и е чудно в нашите очи“ (Псалми 118:22, 23).

Псалмите свидетелстват за личността и служението на Христос. Почти всички аспекти на Неговото дело в спасителния план могат да се проследят в Псалмите. По различни начини животът и делото на Христос са предварително описани и предсказани в тях, често със забележителна точност.

Темите, разкрити в Псалмите, включват божествеността на Христос, Неговата синовност, покорството Му, Неговата ревност за Божия храм, идентичността Му като Добрия Пастир, Неговото предаване, страдание, това, че нито една от костите Му няма да бъде счупена, Неговата смърт, възкресение, възнесение, свещеничество и царуване. Всичко е там, както е предсказано много векове преди Исус да дойде в плът.

Нищо чудно например, че когато говори за Своего служение, Исус посочва обратно към Псалмите, докато разговаря с учениците Си по пътя към Емаус (Лука 24:44). Искате да намерят в Псалмите доказателство за това кой е Той.

Сред псалмите, които имат типологично изпълнение в Христос, са Псалми 24, 45, 72 и 101 (съвършеният Цар и Съдия), 88 и 102 (молитвите на страдащия Божи служител).

Във всички псалми посредством жалбите, благодарностите, хваленията и виковете за справедливост и избавление на псалмистите можем да чуем отглас на Христовата молитва за спасение на света.

** Прочете урока от тази седмица, за да се подготвите за съботата, 2 март.*

Божественият самопожертвувателен Пастир

Прочетете Псалом 23; Псалми 28:9; Псалми 80:1; Псалми 78:52, 53; Псалми 79:13 и Псалми 100:3. Как в тези стихове е представена връзката между Господа и Неговия народ?

Образът на Господа като Пастир и на Божия народ като овце на Неговото пасбище подчертава Божието ръководство, поддържаща грижа за народа Му и зависимостта на хората от Бога за посрещането на всичките им нужди. Описанието предава представата за близостта между Бога и Неговия народ, защото пастирите живеят със стадата си и се грижат за всяка овца поотделно. Пасторалната образност подчертава и Божията собственост върху Неговото стадо, гарантирана от две силни връзки: Сътворението (Псалми 95:6, 7; Псалми 100:3) и заветът (Псалми 28:9; Евреи 13:20).

Образът на божествения Пастир, който води Йосиф като стадо (Псалми 80:1), може би загатва за благословието на Яков за Йосиф, представящо Бога като Пастир на Израил и така се позовава на това велико обещание и благословение (Битие 49:24).

Царете са считани за пастири на своя народ (2 Царе 5:2). И все пак само Бог наистина заслужава тази титла, защото повечето човешки царе не са били на висотата на това призвание. Единствен Исус го изпълнява, поради което е наречен Добрият Пастир.

Прочетете Йоан 10:11-15. Какво казва Исус за Себе Си като Добрия Пастир?

Тясната връзка между божествения Пастир и Неговото стадо проличава в това, че стадото безпогрешно познава гласа на Пастира (Йоан 10:4, 27). До ден-днешен пастирите от Близкия изток могат да разделят стадата си, ако са се смесили, просто като извикат овцете си, които разпознават и следват гласа на своя пастир.

Понякога Божието стадо понася различни страдания, които хората разбират като знак за Божието недоволство и изоставяне. И все пак Добрият Пастир никога не изоставя Своите заблудени овце, но се стреми да ги спаси. Това е силно описание на взаимоотношенията на Бога с Неговия народ. Той е готов да умре за Своите овце (Йоан 10:11, 15) и парадоксално става жертвено агне заради тях (Йоан 1:29). Нещо повече, Исус потвърждава, че ще призове овцете Си от другите кошари и ще ги обедини в едно стадо (Йоан 10:16).

По какви начини можете на ежедневно и практично ниво да се възползвате от това, което ни е обещано да имаме в Исус като наш добър Пастир?

Страдащият Месия

Прочетете Псалом 22 и Псалми 118:22. Как хората, които Месия идва да спаси, се отнасят към Него?

Много Псалми изразяват агонизиращото чувство на пълна изоставеност, изпитвано от страдащия Месия (напр. Псалом 42; Псалом 88; Псалом 102). Псалом 22 е директно месианско пророчество, защото много детайли в този псалом не могат да бъдат исторически свързани с цар Давид, но напълно отговарят на обстоятелствата около смъртта на Христос. На кръста Исус се моли с думите на Псалми 22:1 (Матей 27:46).

Мъката от отделянето на Христос от Неговия Отец, причинена от факта, че Христос понася греховете на целия свят, може да бъде измерена само със степента на тяхната близост, а именно Тяхното несравнимо единство (Йоан 1:1, 2; Йоан 10:30). И все пак дори дълбините на необяснимото страдание не могат да нарушат единството между Отец и Сина. В Своята пълна изоставеност Христос безусловно поверява Себе Си на Отец въпреки пълните дълбини на отчаянието, с които се сблъсква.

„На Христос като наш заместник и застъпник бе възложено нечестието ни. Той бе сметнат за престъпник, за да може да ни изкупи от присъдата на закона. Вината на всеки Адамов потомък тежеше на сърцето Му. Божият гняв против греха, страшното изявление на Неговото неодобрение към нечестието изпълваха душата на Божия Син с ужас“ (Уайт, Е. Копнежът на вековете. Стр. 753 – англ. изд.).

Заплашителните животински образи на силни бикове, ревящи лъвове и кучета подчертават жестокостта и

враждебността на хората, които Христос (сравнен с безвреден и безпомощен червей) среща в последните Си часове. С удивителна точност Псалом 22 предава язвителните подигравки на тълпата, която се надсмива на Исус със собствените Му думи към Отец (Псалми 22:1, 8; Матей 27:43), и на войниците, които разделят дрехите на Исус (Псалми 22:18; Матей 27:35). Тогава хората не разбират, че „червеят“, който искат да смажат, ще стане главният „крайъгълен камък“ на храма и ще осигури основата му (Псалми 118:22).

Въпреки това, след Своето възкресение от мъртвите отхвърленият Месия става Източникът на спасение за Божия народ (Матей 21:42; Деяния 4:10-12). Христос претърпява отхвърляне от страна на човечеството, но Бог прославя Своя Син, като Го прави живия „крайъгълен камък“ на Божия духовен храм (Ефесяни 2:20-22; 1 Петър 2:4-8). За онези, които отхвърлят този камък, а именно Божието средство за спасение, той ще се превърне в средство за осъждане (Исая 8:14; Матей 21:44).

Исус на кръста плати в Себе Си наказанието за всеки грях, извършен някога от вас. Как фактът, че Той страда вместо вас, трябва да повлияе на начина, по който живеете сега, т.е. защо следва да намирате греха за толкова отвратителен?

Завинаги верен на завета Си

Прочетете Псалми 89:27-32, 38-46 и Псалми 132:10-12. За какво се отнася Давидовият завет? Какво го застрашава?

Давидовият завет съдържа Божието обещание за вечна подкрепа на Давидовата царска линия и благополучие на Божия народ (1 Царе 7:5-16; Псалми 89:1-4, 19-37; Псалми 132:12-18). Трайността на завета е установена от тържествената Божия клетва и верността на царя към Бога. Въпреки това дори преданите царе, като цар Давид, невинаги проявяват вяност към Господа. Псалом 89 е жалба заради суровата реалност, която като че ли показва, че славните обещания на Давидовия завет са изгубени. Дали Израил е безнадеждно изоставен от Бога? Отговорът, разбира се, е – не!

Божият гняв е, да, израз на божествена присъда (Псалми 38:1, Псалми 74:1). И все пак той не трае вечно, защото Божията вечна любов прощава греховете на хората, когато те се покаят. Въпреки това, докато Божието недоволство от грешния Му народ продължава, то е нещо изключително сериозно. Хората усещат горчивите последици от своето непокорство и осъзнават тежестта на греховете си (Псалми 89:38-46). И все пак те питат: „Докога?“, обръщайки внимание на преходния характер на Божия гняв (Псалми 89:46). Подновената надежда извира от новото уверение в Божията вяност да „помним“ Неговата благодат (Псалми 89:47, 50).

Накратко, въпреки че човешкият компонент на завета се проваля, хората могат да почиват в обещанието за неизменните Божии намерения чрез Месия, въплъщаващ цялата правда и спасение на Израил и на света. Това означава,

че в крайна сметка Бог ще победи и Неговото вечно царство ще бъде установено завинаги – но само заради Исус, а не заради Божия народ.

Исус Христос е Давидов Син и Месия (Матей 1:1; Евреи 1:8). Той е наречен „първородният преди всяко създание“ (Колосяни 1:15), препращайки към Псалми 89:27, където Давид, образът на Христос, е наречен Божият първороден. „При това Аз ще го поставя в положение на първороден, по-горе от земните царе“.

Ясно е, че титлата „първороден“ не изразява биологичния статут на Давид, защото Давид е осмото дете на родителите си (1 Царе 16:10, 11). Същото е и с Исус. Тази титла обозначава Неговата специална чест и власт (Колосяни 1:16, 20-22). Когато възкресява Исус от мъртвите, Бог Го прави върховен Цар над целия свят (Деяния 2:30, 31).

Прочетете Колосяни 1:16, 20-22. Какво ни учат тези стихове за това кой е Исус и какво е сторил Той за нас? Какво обещание можете да извлечете от това за себе си?

Вечният Цар с неоспорима власт

Прочетете Псалом 2; Псалми 110:1-3; Псалми 89:4, 13-17 и Псалми 110:1, 2, 5, 6. Какво ни учат тези стихове за Христос като Цар?

Описанието на Бога като Баща на Месия сочи към коронясването на царя, когато царят бива осиновен в Божия завет (Псалми 2:7; Псалми 89:26-28). Псалми 2:7 предсказва възкресението и възвисяването на Христос като зората на новия вечен завет и Христовото царско свещенство (Деяния 13:33-39; Евреи 1:5; Евреи 5:5). Месия седи от дясната страна на Бога като Човек, който има безпрецедентна чест и власт (Псалми 110:1; Деяния 7:55, 56). „Нещо повече, взаимодействието между Господа и „помазаника“ (Месия) дори предполага намерението този Давидов Месия да бъде идентифициран като самия Господ (...) Щом този, който седи отдясно, е Господ, тогава Господ е Месия, тъй като последният също е видян отдясно [вж. Псалми 110:1, 5.]” (Jacques Doukhan, *On the Way to Emmaus* (Clarksville, MD: Lederer Books, 2012), pp. 26, 27).

В крайна сметка Христос ще удържи абсолютна победа над враговете Си. Когато враговете са описани като „подножие“, това отразява обичая на древните блискоизточни царе да поставят краката си върху вратовете на своите победени врагове, за да демонстрират пълно превъзходство над тях. И все пак жезълът на Христос тук не е инструмент за всяване на ужас (Псалми 2:9; Псалми 110:2).

Жезълът („тоягата“) първоначално е държан от племенните водачи като символ на племето (Числа 17:2-10). Жезълът на

Христос идва от Сион, защото Той представлява народа на Сион. Неговата тояга е символ на божествена присъда, която слага точка на управлението на злото и описва несравнимото царуване на Христос (Откровение 2:27; Откровение 12:5). Дори на нечестивите царе се дава шанс да се покаят и да се покорят на Месия (Псалми 2:10-12).

Едно ярко изображение на окончателната победа на Христос се намира в предадвентната сцена от Даниил, 7 глава, което показва, че след като бъде издадена присъда „за светиите на Всевишния“ (Даниил 7:22), Неговото царство е установено и „Неговото царство е вечно царство“ (Даниил 7:27). Благодарение на Кръста обещанието за царството е гарантирано.

На всички, които се доверят на Царя, и на хората, които се радват на суверенното и праведно царуване на Месия, е обещано благословение (Псалми 2:12; Псалми 89:15-17).

Колко хубаво е да знаем, че да, в крайна сметка доброто ще триумфира над злото, справедливостта ще бъде въздадена и болката и страданието ще бъдат завинаги победени. Как тази истина трябва да ни дава утеха сега, когато, от човешка гледна точка, злото като че ли процъфтява?

Вечният Свещеник по чина на Мелхиседек

Прочетете Псалми 110:4-7. Как Христовото свещеничество е уникално и каква велика надежда можем да намерим в небесното свещеничество на Христос?

Бог възлага на Месия вечно царуване (Псалми 110:1-3) и свещеничество от по-висш ранг, по чина на Мелхиседек (Псалми 110:4-7). Господ подпечатва словото Си с тържествено обещание (Евреи 6:18). Божията клетва да не се откаже да ни даде съвършен свещеник е знак за Неговата благодат. Греховете на хората и откритите бунтове постоянно Го провокират да изостави Своя народ, но Божията клетва е непроменима и гарантира благодатта Му при отмяната на Неговата присъда над покаяните се хора (Изход 32:14; Псалми 106:45).

Божествената клетва въвежда нов елемент в Давидовия завет, като заявява, че Царят Месия също е и Свещеник (Псалми 110:4). Израилевите царе никога не биха могли да функционират като левитски свещеници (Числа 8:19; 2 Летописи 26:16-21). Когато Писанието споменава царе или хора, принасящи жертви, това предполага, че те донасят жертви на свещениците, които всъщност ги принасят. Псалом 110 отличава Царя Месия от останалите царе и свещеници на Израил. Вечното свещеничество на Христос произлиза от Мелхиседек, който е едновременно цар на Салим (Йерусалим) и свещеник на „Всевишния Бог“ (Битие 14:18-20). Старият Завет никога не говори за цар Давид или за който и да било друг израилев цар като притежаващ свещеничество по чина на

Мелхиседек, с изключение на Псалом 110. Ясно е, че псалмът говори за един отличителен цар-свещеник в историята на Израил.

Прочетете Евреи 7:20-28. Кои са някои от приложенията на по-висшето свещеничество на Христос?

Като едновременно божествен Цар и вечен Свещеник Христос има безпрецедентно превъзходство над човешките свещеници и царе; ето защо имаме надежда. Христос издига един по-висш завет, основан на Божията клетва, а не на човешки обещания. Той служи в небесното светилище. Неговото свещеничество не е засегнато от грях или смърт като това на човешките свещеници, и по този начин Той може да ходатайства и да спаси Своя народ завинаги. Помирителното дело на Христос като съвършен и състрадателен Свещеник дава на Неговия народ трайна увереност за пребъждане в самото Божие присъствие (Евреи 6:19, 20). Христовото царско свещенство ще премахне управлението на злото не само в сърцата на хората, но и в света. Той ще спази обещанието от Псалом 2, че всеки народ и владетел ще бъдат подчинени по време на царствения съд на Христос Исус (Псалми 2:6-9; Псалми 110:1, 2, 5, 6). Прекрасното царско свещеничество на Исус предявява абсолютни претенции за нашето послушание и доверие.

Разширено изучаване: Прочетете главата „Бог с нас“ от кн. „Копнежът на вековете“ на Елън Уайт.

Тъй като са едновременно Христови молитви и молитви за Христос, Псалмите предоставят уникално откровение за личността и изкупителното служение на Христос като Този, който е „Бог с нас“ (Матей 1:23). Исус е „Бог с нас“ в борещите се молитви на изоставеност и страдание. Той е „Бог с нас“ във вековете за справедливост и освобождение. Исус е „Бог с нас“, като не ни изоставя на нашата изгубеност и отчаяние, но ни показва пътя на победоносната вяра. Той става за нас вечен Свещеник и Цар, за да ни спаси от вечната гибел на греха. Всички Божии тържествени обещания за спасение намират своето изпълнение в Христос, съвършения Давидов Цар, (2 Коринтяни 1:20). Елън Уайт проникателно описва единството на Христос с човечеството:

„Христос влезе в контакт с човечеството чрез Своето човешко естество. Като Бог Той се хвана за Божия трон. Като Човешки Син ни даде пример за послушание, а като Божи Син ни дава сила за послушание. Христос бе Този, който говори на Мойсей на планината Хорив: „АЗ СЪМ, КОЙТО СЪМ (...) Така кажи на чедата Израилеви: „Оня, Който Съм, ме изпрати при вас“ (Изход 3:14). Това бе обещание за освобождението на Израил. Затова, когато дойде в човешки образ, Той заяви, че е „АЗ СЪМ“. Детето от Витлеем, кроткият и смирен Спасител, е Бог, „явен в плът“ (1 Тимотей 3:16). А на нас ни казва: „АЗ СЪМ добрият Пастир“; „АЗ СЪМ Пътят и Истината, и Животът“; „Даде Ми се всяка власт на небето и на земята“ (Йоан 10:11; 6:51; 14:6; Матей 28:18). „АЗ СЪМ гарант за всяко обещание. АЗ СЪМ, не бой се“ (Уайт, Е. Копнежът на вековете. Стр. 24, 25 – англ. изд.).

Въпроси за разискване:

- 1. Как Бог проявява непоклатимата Си вяроност към Своя завет въпреки неверността на хората? Какво успокоение носи това на Божиите борещи се чедата днес?**

- 2. Как уникалното и по-висше свещеничество на Христос според чина на Мелхиседек укрепва сигурността на спасението на Божия народ?**
- 3. Евангелията показват, че много месиански обещания в Псалмите намират своето изпълнение в Исус Христос. Как това разкрива истинността на Божието Слово? Защо трябва да възпираме всякакви чувства, които са склонни да отслабят доверието ни в Божието Слово?**
- 4. Каква велика утеха можем да получим от думите на Христос: „Даде Ми се всяка власт на небето и на земята“ (Матей 2:18)? Как да приложим това обещание към собствената си опитност?**

Тази събота, 02.03.2024 г., ще се молим за църкви „Чирпан“ с групата в Гита и „Шумен“.